

Toamna-melancolie

Balan Tiberiu

La noi în suflet este toamnă iar
Reînviind în mine ființa vie.
Trăiesc acest neomenesc coșmar
Prin vântul rece și melancolie.

Soldați de plumb și frunze moarte,
Și râuri moarte și cadavre vii.
Revin mai trist în cele 7 arte,
Și sper să scriu, ca și tu să mai scrii.

Să alergăm tăcuți spre nemurire,
Să fie liniștea un pas comun.
E toamnă, plin de moarte și iubire,
Din hornuri urcă mult prea tristul fum.

Necunoscuții trec pe bulevarde,
Și cerul se închide ca o rană.
Și-n sufletul meu, toamna încă arde.
Și ce ne-am face dacă n-ar fi toamnă?